

Sielovada

– vienas didžiausių kario poreikių gyvenime

Kariūnai dažnai dalyvauja bažnytinėse šventėse.

Kariūnai Indrė Vaitiekūnaitė, Simona Lukoševičiūtė, Juliana Romaslavskaja, Jonas Mažylis ir Povilas Tučka pasakojo, kad ši disciplina yra vienas iš reikalingiausių ir įdomiausių dalykų šioje aukštojoje mokykloje. Karo akademijos studentams ji yra privaloma, tačiau niekas per prievartą į ją nevaro. Karo akademijos studentai pripažino, kad sielovados valandėlės yra reikalingos studijų metu įtampą išgyvenantiems kariams. „Mes gyvename labai uždaroje bendruomenėje, čia valgome, mokomės, dalyvaujame pratybose, tik kartais grįžtame į namus ar ištrūkstame į miestą. Tad šioje uždaroje erdvėje yra neišvengiama įtampa ir nuolatinė trintis. Sielovados valandėlės patenkina mūsų dvasinius poreikius, kuriuos ignoravus, jaustumė savy disharmoniją“, – tvirtina Simona.

Kariūnai Juliana ir Povilas pripažįsta, kad per dvasines valandėles aiškinantis krikščioniš-

Generolo Jono Žemaičio karo akademijoje tarp kitų disciplinų dėstoma sielovada. Ką apie šias paskaitas mano čia studijuojantys studentai, kokią reikšmę jų gyvenime turi tikėjimas – „Kario“ žurnalo puslapiuose.

kas tiesas yra lengviau suvokti ir tarpusavio santykius. Kariams nuolat teigiama mintį, kad jie turėtų būti vieningi kaip vienas kumštis, padeda įgyvendinti tikėjimo galia. Būtent tikėjimas yra ta jėga, kuri suvienija skirtingus iš įvairių Lietuvos kampelių susibūrusius karius.

Vienybę ir dvasinį bendrumą kariūnams nuolat akcentuoja ir jų mylimas kapelionas Vytautas Langas, kuris geba sudominti, surasti kontaktą net su pačiais abejingiausiais kariais. Kaip pripažino beveik visi studentai, kapelionas karių tikėjimo neugdo vien tik nesugriaunamomis dogmomis, o stengiasi religinę patirtį perteikti paprastais gyvenimiškais pavyzdžiais. Baigęs studijas Romoje, kapelionas moka įdomiai išaiškinti įvairius biblijos simbolius, ragina studentus burtis prie dvasinio bendrumo šaltinio eucharistijos, nuolat akcentuodamas, kad eucharistija yra bendravimas prie vieno stalo.

Pasak Povilo, pakanka tokių karių, kurie į sielovados valandėles žvelgia kiek ironiškai, tačiau jie yra per silpni pripažinti, kad jiems reikalingas tikėjimas. Karys negali remtis tik savimi, net ir labiausiai neigiantys sielovados valandėlių reikalingumą, vis vien kažkuo tiki ir nesąmoningai ieško Dievo. Pačiam Povilui sielovada yra tarsi sielos vedimas, gyvenimo krypties ieškojimas. Šios paskaitėlės padeda vaikinui geriau suvokti būties esmę – koks jis turi būti, ko turi siekti ir koku keliu turi eiti.

Karo akademijoje sielovada apima ne tik paskaitėles, eucharistijos šventimą kartu, bet ir piligrimines keliones. Dauguma karių yra kartu keliavę į Kryžių kalną ar Šiluvą, Lurda Prancūzijoje ir Pasaulio jaunimo dienas Kelne, Vokietijoje. Ši kelionė daugumai studentų buvo kupina įspūdžių. Kartu važiavo kapelionai ir kariūnai, seržantai ir karininkai, visa piligrimų

grupė jautėsi kaip viena šeima. „Kariuomenėje taip akcentuojami laipsniai ir subordinacija ke-
lionėje išnyko, mes, visi keliavusieji, pasijuto-
me kaip viena bendruomenė. Net ir dabar su-
sitikus tada kartu važiuosį leitenantą ar virši-
lą, pasisveikini su juo kaip su artimu bičiuliu“,
– dalijosi prisiminimais Simona.

Pasaulio jaunimo dienos dalyvavę kariūnai buvo nustebinti, kad milijonai skirtingo jauni-
mo iš įvairių pasaulio kraštų gali kartu giedoti ir
melstis po vienu dangumi. Kariūnai teigė pa-
tyrę tikėjimo jėgą, kuri ir subūrė tiek daug skir-
tingų tautų jaunuolių Marienfieldo lauke.

Karo akademijos studentai šiose Jaunimo
dienose pasirodė kaip tikri savo šalies patrio-
tai. Lietuvos vėliavą jie pakabino ant aukščiausio
stiebo, o prieš palikdami Marienfieldo lau-
ką, jie iš daugybės šviečiančių žvakelių sudė-
liojo žodį Lietuva.

Renata Žukaitė
Kęstučio Dijoko nuotraukos

*Susitikimas su
dvasininkais – sie-
lovados studijų
kasdienybė.*

*Sielovada – sielos
vedimas, gyvenimo
kelio ieškojimas.*